

Pro doktora.

Napsal Al. Měřík.

Bylo tak k půlnoci, když se te-
Děbek, když po půlnoci přišel z
"obecného sezení" — našel už že-
na bez sebe. Natlel jí spánky
studenou vodou, do úst jí nalil
něco oslazeného rumu a čekal,
bude-li mít okamžitá pomoc jaký
činek.

Vzkřísil ji, ale promluvit ne-
mohla, jen vzdychala a nařikala
pobíhými jakýmiž zvuky a když
suce sejala a v bolesti hlavou
tloukla o studenou zeď — skála
by se byla pohnula, zděšením nad
ní zastavila se tenkrát snad i noc.

Muž seděl vedle ní u postele a
držel jí ruku, domlouval jak jen
mohl "jazykem němčím".
"Prosím ti, tak řekni haspoň,
co ti je?"
Žádná odpověď.

Jen zas ty zděšené zvuky a
mloby, lomení rukama a zas
mloby. Pak křeče, zas nářek,
slzy, bolest — nové křečovitě zá-
chvaty. Neviděla ho, neznala ho
a jen nepřítomně jakési oči upíra-
la vzhůru ke stěně, kde visela
Sedmibolestná Panna Maria. Pak
ně ani Panny Marie neviděla a oči
se jí — obrátily v sloup.

Děbko pojednou jakoby vy-
stálo. Pustil její ruku a šel spat.
Ráno bylo ještě hůř než v noci.
Děbka sebou lomcovala v zbě-
silé horečce a div se postele nevy-
padla, jak se svíjela. Ze sebe
vyřázela až nelidské, zvířecí skře-
vy.

Děbko v čele vyvalil stude-
ný pot.
Žena opět muže neznala — a
když na okamžik utichla — jak ze
sna ptala se na jeho hlas:
"Kdo je to?"
"Co pak mě neznáš? Přeci sem
tvůj muž!"
Žádná odpověď.

Teťička těžce dýchala, rukou
mechanicky hladíc peřinu.
Zavolal babku Kočárkovou. —
Sám podešel jen na dvůr, ale
vychle se zas vrátil a přiložil ucho
ke dveřím.

Babku Děbka hned poznala
a rozhovořila se s ní o všech
svých bolestech, kterých musilo
být na tisíc. V boku, v životě a
na březích, v hlavě i v nohách —
jen "hubu zdá se, že má zdravý"
— pomyslí si Děbek, když jí tak
stýžel najednou "v nečestnější
rozprávce."

Došla i kmotřenka a přinesla
sosi zabaleného v bílý ubrousek.
Klíčnou dírkou viděl Jurka, že to
bylo kačení stehýnko.
Když babka vyšla do síně, pra-
vila:
"Zle je, Jurko! Bodeš mošet
pro dčochora. Já s tím nic ne-
spravím."

"Toli ti bolí?" přistoupil Jurka
k nemocné.
Vzdychla. Děbek zaslechl cosi
jako "dčochora" — a zas křeče,
zas mloby a Panenka Maria.
Děbek už nemeškal.
Zapálil hubičky, zapálil si ci-
gárku a — bje!

Hnědky jen letěly, kopyty bu-
ně rozhazující nově napadaný
snehový prach. —
Doktor dojel právě z Brumovic
a už jej zas čekaly Děbkovy saně,
aby jel do Habrůvky.
"Co je vaší ženě?" ptal se
Děbka.

"Eh, já nevím. Meslím nic."
"Když jí nic není, tak proč
pro mě jezdit? Go jí chybí?
Nač si nařká?"
"Dochtor přě hji chebí — na
celý tělo si nařká. — Hlava,
břuch, nohe — všecko hji bolí.
— Jen jazez má nejak moc
zdravě."

Doktor zdvihl oči nad brýle,
trochu se pousmál, ale neřikal ni-
čeho. Zabíhal se v šubu, na nohy
nasadil nánožník a pošinuv be-
namič furiantsky do týlu, usedl do
bedňové skofápy, které Děbek
řikal "šiták".
Vyjeli z Klobouk na kopec.
"Prosím vás, Děbku, řekněte
mně rovnou — co myslíte, že je
vaší ženě?"

"Já?" zasmál se Děbek. "Má
ženského nemoc. Ta se dá enem
léčit. Mllobe na řu chodíj,
ně jakobe žani neznala, se mnó
nemluví — hale přišla babka a
hned se s řu dala do řeči. Všecko
hji řekla, co ju bolí, kde ju pichá
a hji jest hji šmakuje. Kmotřen
hji donesla kus huse a celé je
medla. Přeci takový steho! Jen
ně nechala. Potem zas hji belo
na čmor. Jak sem vkročil do sed-
nice — mllobe zas a mllobe, voči
o sláp a pořád jen volá Panenku
Marie a dčochora. Tak sem teda

pro nich jel. Čert ví, co je to za
nemoc!"

Doktor pohodil beranicí.
Děbek nechal koně jít krokem
a sám rozpovídal se na celou řiť
svě už tak dost široké řeči.

"Nespíš má tu zlobivou nemoc a
tú mosí člověk humět kurýrovat.
Ná tú hani jejich diplome a vše-
cke jejich studie neso nic platný.
Na žluč meslím stáne — žluč se
hji převažila. Včera sme beli v
hospodě a měli sme moc toho jed-
nání. Do půl noce sme s tém ne-
beli hotovi. Dež sem potem při-
šel dóm — humírala. Dal sem hji
trochu rumu s cukrem. Nechce-
la, hale penci zvala a tak se tro-
chu vzkřísila. — Huž ju to tak
chetlo několikrát a decke dež
dondu pozdě z hospode a dež huž
všeci lidi spijó. Přešlo hji to de-
cke, hale tentokrát si na tý nemo-
ci dáva jaksi kór moc záležet. A
debeck pro nich, pane dochtor,
nebel jel — nahjisto be bela huž
na marách."

"Tak je to zlé?" zasmál se do-
ktor. "To teda nespěchejte! Ta-
dy je pivovar — zastavíme se na
sklítku čaje. Ještě jsem se dnes
ani nezastavil. Od rána z dědiny
do dědiny a tady — pro takovou
neplechťu já mám schválně jet kur-
ýrovat ženskou vzteklinu. Zah-
něte, zahněte! — Mně je hůř než
vaší ženě. Sklíпка čaje zachutná
i vám."

"Ba! Šak cítím v krku jakosi
hořkost."
Děbek trnul opratí a zahnul
na pobočnou silnici směrem k
pivovaru...

Jaký to byl krásný, slunný den!
Jaká sanice! Andělská to byla
jízda krásnými vlnami do vrchu se
zvedajících závějí. Na zad v bílé
planiny jakoby se rozlévalo neko-
něčné moře mléka. Hledáš zá-
mé dědiny a nevidíš jich. Bílé,
zasněžené splynuly v jednu bílou
pláň politou bledým světlem led-
nové chvilky. V klidu tiché zimy
jakoby ztrnul celý svět. Teplý
mráz příjemně dráždí, slunce spě-
lo k polední hodině a taková jaká-
si mladá radost vcházela v srdce
z bílého toho dne.

"Lucka, pomalu!" krotil Dó-
bek sedlového a sám také jakoby
se nemohl nasýtit světlem té krásy.
Hlahol zvonků hned se dšuil v
bílých stěnách proházeného sně-
hu, hned zase vesele se rozžvatil
na volném prostranství rozlehlých
niv.

Vrány a havrani osaměle pole-
tovali nad bílou pouští, koroptve
jak zkrotlá drábež bez bázně pře-
břhaly vedle silnice... pohladit
jsi je moh!

Nad Borkovany bylo nejkrás-
nější.
Hluboko v dolině dědina za-
padlá tula se v ohromné spousty
sněhu a vidět bylo z ní jen ta
okénka ve zdech a plavý kouř.
Skály nalámaného ledu u rybníku
plynuly studeným ohněm ocele a
vedle na potoce... jaká hejna
dětí!...

Děbek rychlým letem pustil ko-
ně dolů k Martinicím.
Židé v teplech šubách jak bozi
rozložen v barevných korbicích
vraceli se z hustopěšského trhu.
Za nimi panská korba v řehotu a
štěrchání jemně sladěných brnká-
čů do vrchu jen letěla, za sebou
nechávajíc vůni cigaret. V ha-
drech kusal do vrchu žebřák za-
hřívaje se během a rozhazuje ru-
kama.

Koně bítce sjeli k pivovaru.
Děbek hodil na koně teplé hou-
ně a vešel za panem doktorem.
V klenuté nálezně hráli u stolu
v karty. Doktor ihned zaujal ml-
stou pana starého. Děbkoval šal
cigár plnou hrst a platil za něho
řád.

Už pili třetí sklenici čaje, když
kterohosi hráče "zastal" i Děbek.
Snad by do Habrůvky nebyli
ani dojeli, kdyby se hráči nebyli
rozešli.

"No, musíme jet kurýrovat,"
vzpomněl si konečně doktor a na-
ložil se zas s Děbkem do rozval-
ných samotích.

Pařmáza Děbka mrzutě se-
bou přehazovala s buku na bok.
"Co jen nejedó?"
"A meslím mosel Jurka na do-
chtoru čekat; v tý jedovatý zémě
včel neví meslím kam spěš."
Babka tu byla od rána, ale nic
nepomáhaly všechny její náplasti s
vřelým semenem nájím, které
hjdiná přeci všecko "vetáhnó".
Na besedu přišla i sousedka s
sestra.

Konečně zacinkaly zvonečky a
v malé chvíli vešel doktor.
Besednice vyšly.
S tvář obestřenou hlubokou
vědou vypsal se doktor na všecko

to "pálení", "šlaboto" a "pcha-
ní". Měkkyými, teplými a oprav-
dovým soucitem nějak zjemnělý-
mi prsty ohledal i žaludek, podí-
val se na jazyk... "zdravě a
vostré"... jak jej byl už na cestě
dobře popsal Děbek, proklepal
hrud a s neobyčejnou důkladností
poslouchal i srdce a dých.

Zakolíbal hlavou v ramenou a
něžně tetičce Děbkové pohladil
tvář. Až do slzí jí bylo... "ja-
ké bel ten pan dechtor hodné."
Napsal jí do apotéky ceduličku,
ještě jednou přistoupil k těžce ne-
mocnému loži a zase jí tak pohla-
dil po horkém čele, ba i vlasy jí
zaroval a Děbková cítila, že se
ta nemoc zrovna hrkodem z ní
stráčil pod teplejší těmi doteky
starostlivé ruky a když byl do-
ktor s prohláškou hotov, na ce-
lém svém těle necítila už ni je-
diné bolesti.

"Mládětičko"... spustil teď
doktor... "vaše nemoc je trochu
na pováženou. Plíce máte jako
zvón, jazyk v nejlepší pořádku
... (Děbek se za zády jen sčutil)
... srdce trochu blázní, ale to
přejde ještě dnes. Nejvíc tobo
máte v žaloudku, tetičko. Žluč
máte nějak roztekla, žluč. Z
toho může pojt těžká nemoc. A
škaredá. Něco vás musilo pohně-
vat. Moc se zlobíte, moc si vše-
cko Lerete k srdci a nebudete li se
pamatovat a šetřit, dostanete žlu-
tou nemoc, tu černou... poležte
si několik let... a vyváznete-li,
můžete děkovat Hospodinu. Mu-
síte se chránit všeho haňvu, zlo-
sti, svárů a když nejvíc vás bude
všecko pokoušet k rozčilení...
vzpomeňte si na mě a všechno vy-
řídíte po dobrém. Tak ještě mu-
žete nemoci přejít. Jiná..."

Děbka vyvrátila oči k dokto-
rovi, věřila mu na každé slovo.
Při tom však jí nešel jakýsi stín
usměvu, rychle se tratil v dokto-
rových vousech.
"A mám zůstat ležet?"

"To ne. I to ne! Ležením se
taková nemoc jen zhorší. Radši
vstát, chodit, pracovat, čím více,
tím lépe! Jen pohyb, jen pohyb.
A té medicíny užijete třikrát de-
ně vždy dvě lžice po jídle a na noc
budě nejlip, když nebudete nic
jíst."

"Kafé možu?"
"Na noc? Ne. Jen jednou za
den a docela malý šáleček. Čaj
také ne. To rozčítuje. A teď s
pánem bohem a brzy se pozdrav-
te," obrátil se náhle doktor a po-
dal tetičce ruku.

Náhlým tím obrácením těla zje-
vil tetičce celou tvářnost Děbko-
vu. Stál za doktorem a nemoha
se už zdržet, v hrsti co síly měl
mačkal tutlaný smích. Děbek až
zrudnul...

Když se Jurka vrátil z Klobouk
s medicinou, byla tetička už na
nohou a cosi kutila v kuchyni.
"A te se huž zdravá?" divil se
Děbek.

Tetička stihla po něm pohle-
dem vztekle kočky a míška tak se
jí v rukou třásla. Chybělo málo
a byla by jistě letěla kolem hlavy
Jurkovy. Ale tetička vzpomněla
si na doktora a míška se hřmotem
položila na kuchyňský stůl. Přeci
jen trochu věřila.

"Počké, te cigáne! Šak se ti
to nevyplatí. Těs dčochora na-
vedl, pravda? Meslíš, že su hlo-
pá? A medicínu, tadyk ju máš!"
A tetička láhvičkou mrštila do
putnyky, kde se schraňovaly po-
myje.

Děbek stál za ní a jen se sčutil.
"Muž se zdá," řekl jen na to,
"habech zasik jel pro dčochora.
Něni ti zas zle?"

STATE OF OHIO, City of Toledo, in
Lucas County.
Fr. J. Cheney odpísal, že jest starším
ženem Fr. J. Cheney & Co., provozující
obchod v městě Toledo, okresu a města uve-
dého a že zmíněná firma vyplati obnos jed-
noho sta dolarů v jedné a každé případy,
v němž katarh nebýl by vyléčen užíváním
Hall's Catarh Cure. FRANK J. CHENEY.
Odpísalnuto a podepsáno v mé přítomnosti
dnes, dne 16. prosince 1906.
A. W. GLEASON,
notář.
Hall's Catarh Cure jest užíván vnitřně a
stěnuje přímo na krev a sliznici. Poletěte si
pro dovědění, zdarma.
FR. J. CHENEY & CO., Toledo O.
Prodává se v lékárnách za 75c.
Hall's Family Pillsky jsou nejlepší.

Výlety pro hledající sobě
domovy.
V první a třetí úterý v květnu,
červnu, červenci a srpnu Missouri
Pacifíc dráha prodávati bude lístky
železniční na cestu tam i zpět
za ceny velmi nízké do Kanasa,
Arkansas, Oklahoma, Indian Ter-
ritory a do některých míst na jihu
a na jeho-východě. O podrobnosti
pište neb hlasejte v úřadovně
společnosti, jeho-východní roh 14.
a Douglas ul., Omaha. 701

J. O. Phillips. T. F. Godfrey.
A. G. F. & P. A. P. & A.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

O výtěžnostech slovinských do
Spojených Států píše Slov. Na-
rod: Mezi národy, kteří dávají
mnoho výtěžností, jsme také
my Slovinci. Belokrajinci (z jižní
Krajiny) šli již před 20 lety do
Ameriky... Největší slovinská
kolonie jest Cleveland ve státu
Ohio. Tam je asi 3500 Slovinců.
Vydělávají velmi málo. V Calu-
metu (Michigan) jest asi 2000 Slo-
vinců. Poměry jsou tam dobré.
Mají již několik bohatých obcho-
dníků, jako Vertina, Rupeti, ale
tito jsou již úplně Američany.
Mnozí Slovinci mají tam své do-
my a rodiny. Jen v Pensylvanii
počítá se na 5000 Slovinců. Ve
státě Minnesota jest také několik
tisíc Slovinců, kteří pracují v
hutích. V Eleju, Evelethu, Vir-
ginii mají někteří své domy. V
Kalifornii není jich mnoho. Ně-
kolik tisíc jest jich však v Colora-
du, nejvíce v Prebly, Leadvilleu a
Montague. Nejlepší výdělek je
v Montagu, Idaho a Coloradu, do-
brý v Michiganu, kde Slovinci
pracují také v lesích. V Mississi-
ppi, Arkansasu a Texasu jest jich
více než tisíc. V posledních le-
tech jejich výdělek se tam zmen-
šil. Dle mého počtu ("Slov. Na-
rod") cituje zde jeden americký
dopis, na základě sedmiletého
stýku s americkými Slovinci jest
nás ve Spojených Státech kolem
devadesát tisíc. Slovinců kněžij
jest asi 50. Jsou misionáři a daří
se jim dobře, jelikož jsou také do-
brými obchodníky, stejně jako du-
chovní všech náboženství a musí
tím býti, poněvadž jim stát ničeho
nedá.

Bývalý poslanec — v Číně. —
Bývalý poslanec říšského sněmu
uherského za města Szegedin, E.
Babo, před několika lety náhle
zmizel, aniž bylo lze vypátrat,
kam se poděl. Příčinou jeho útě-
ku byla skandální aféra v zem-
ském kasinu pešťském, při níž
hrál Babo hlavní úlohu. Babo
složil tehda svůj poslančeský man-
dát a zmizel. Teprve nyní obje-
vilo se opět jméno dávno zapome-
nutého výtečníka. Následkem vý-
tržnosti, vypuknuvších v Číně,
jalo se rakousko-uherské vyslane-
ctví pátrat též po poměrech šede-
sáti neb osmdesáti Maďarů, used-
lých v Číně, a tu shledáno, že
Emil Babo přede dvěma lety usa-
díl se v Číně a založil tam rozsá-
hlé vinice. Jest prý nyní již něko-
liknásobným milionářem.

Unos dítěte. — Z Rostova na
Donu se oznamuje: Těchto dnů
udal se ve vlaku, jedoucím odtud
do Moskvy záhadný případ, o
němž "Prizovskij Kraj" vypra-
vuje následující: Paní Marie Tu-
lubajeva jela se svou dvouletou
dceruškou do Moskvy a na cestě
přidružila se k ní prostě a slušně
oděná paní a zapadla s ní záji-
mavý rozhovor. Mezi hovorem
vzala cizí paní, jež nevzbujovala
nijaké nedůvěry, děvčátko k sobě
na klín, celovala a laskala je, tak
že matka byla novou touto známo-
stí všecka nadšena. Den byl par-
ný a cestující, nudíce se a ochabli
počali podřimovat. Také paní
Tulubajeva konečně zdřimla a
když se po nějaké chvíli probudila,
pohřešila ku svému hroznému
ustrnutí dcerušku. Také ochotná
panička byla ta tam a v celém va-
goně nebylo po ní stopy. V kupě
nikdo ničeho nepozoroval, všichni
spali. Teprve po dlouhém pátrá-
ní dověděla se, že jakás žena s
děckem, na něž se hodil popis
osob, vystoupila v Novocerkasku.
Pátrání po zlodějce dítěte nemělo
dosud úspěchu.

Malíř a krejčí. — Známý pař-
ský karikaturista Canam d'Acbe,
rodilý Rus, jehož pravé jméno
jest Michajlov, měl těchto dnů
proces s krejčím své ženy. Paní
Michajlová dává pracovat u slavné
damského krejčího, Paquina,
jenž si dává velmi dobře platit.
Od října 1894 až do října 1897
potřebovala paní Michajlová za
26,953 fr. toilet. Kdežto slavný
karikaturista, jenž má se svou
manželkou společný majetek, pla-
til první úty, mimo jiné i úty po
10,000 fr., beze všech námitek,
ohradil se pojednou proti posled-
nímu útu na 10,000 franků a dal
dojít na žalobu. Před soudem
prohlásil jeho zástupce, že paní
Michajlová objednala ony toiletty
beze svolení svého manžela a že
tak vyplatě vysoké výdaje na žen-
ské šaty neodpovídají majetkovým
jeho poměrům. Avšak soud ne-
uznal tyto námítky a rozhodl, že
paní Michajlová jest povinen zapla-
tit oněch 9447 franků. Soudec
uznal, že tento výdaj vzhledem ke
společenskému postavení manželů

... POZOR! ...
Parna a nepravidelné pokrmny
tvoří
JATERNÍ NEDUHY
nejhrůznějších druhů.
Dr. August Koenig's
Hamburger Tropfen
oživují činnost jater, regulují celý systém
a léčí neduhy.

Michajlových a přepychu, v němž
žijí, není přílišný, zejména když
paní Michajlová vůči dřívějším, rov-
něž vysokým účtům, nečinil nija-
kých námitek. Dále mimo to zá-
kazník firmy Paquinovy musí být
zvyklý na vysoké ceny.

Manželská tragikomedie ryze pa-
řiská odehrála se těchto dnů v
jednom domě v ulici de Kablyie.
Pan Amédée B., účtář ve velkém
obchodě se sukrem, má pěkný
domek se zahrádkou v ulici de
Kablyie. Jest ode dvou let ženat
a ještě před několika dny se do-
mňoval, že jest nešťastnějším ma-
něžem pod sluncem. Pan B. měl
též dobrého přítele, obchodního
cestujícího Edmonda C., jenž tý-
dne několikrát u něho sídlal.
Odešel-li pan B. do obchodu, byl
jeho přítel tak roztomilý, že jeho
manželku odpoledne ještě trochu
bavil. Avšak před několika dny
dostal pan B. anonymní dopisy,
jež v něm vzbudily pochybnost o
věrnosti jeho manželky. Aby si
získal jistotu, vrátil se onedhy
odpoledne dříve z obchodu a spěchal
domů. Proběhl rychle zahradou
a vyběhl po schodech a chtěl vejít
do ložnice své manželky, ale
dveře byly zamčeny. Nerozmys-
šleje se dlouho, vyrazil dveře a
viděl právě ještě, kterak panička
a domácí přítel vrhli se střemhlav
s okna... Poděšen, seběhl se scho-
dů a myslil nejnak, než že nale-
ze dole zohavené mrtvolky manžel-
ky a přítele. Ale pohled, jenž se
mu naskytl, byl poněkud méně
tragický: nalezl dopadené hříšnický
promoklé, chvějící se a celé sklí-
čené. Ve kvapu, aby se dostali z
ložnice, skočili — do vodnat nádr-
žky se zlatými rybkami pod oknem.

Předchůdci Babylonanů. Na sta-
robabylonských nápisech vyskytují
se častěji nápisy v řeči, líšící se
naprosto od semitské babylonští-
ny, spolu s babylonskými překla-
dy. Ve dvou případech označena
tato nesemitská řeč výslovně jako
sumerština (nazývají ji také ak-
kadština). Zesnulý Terrien de
Lacouperie a zcela neodvisle od
něho rev. C. J. Ball již dříve vy-
slovlí názor, že dřívev Sumerové
byli v úzkých stycích s dětinými
Čiňany. Byli vedeni k tomu mo-
menty linguistickými, paleografi-
ckými a historickými. K tímž
výsledkům dospívá T. G. Pinches
v posledním svazku "Journal of
the Royal Asiatic Society. Přináší
jakožto nový materiál vyobrazení
z de Sarzeových "Découvertes en
Chaldée" a sice sumerské basrelie-
fy, jejich hlavy mají šikmé oči čín-
ské. Pinches praví: "Nečetné
sochařské práce, na nichž se jeví
více méně typ šikmých očí, po-
tvřují závěry Lacouperieovy a J.
C. Ballovy. Proto není třeba nutno
předpokládati, že Čiňané jsou ne-
zbytně potomky starých Sumerů,
aneb že staří Sumerové přišliho-
vali se do Babylonu a Číny. Je-
li vskutku, jak se zdá, souvislost
mezi kulturou předsemitskou-baby-
lonskou, tak zvanou sumerskou a
čínskou, dlužno předpokládat, že
oba národové ze společného ste-
diska se přistěhovali do Babylonu
a Číny, jednak do Číny, bezpochyby
ze země východně nebo severo-vý-
chodně od Babylonu a západně
od Číny. Sumerské nápisy kladou
se do třetího tisíciletí před Kri-
stem. Jak prastarou i vůči kul-
tuře sumerské musí býti kultura
čínská, když ve fysionomiích vy-
obrazen z tehdejší doby jeví se
ještě mongolský ráz a byl-li tento
ráz tak značný, že řeč mezi Eura-
tem a Tigrisem byla řečí plemene
mongolského. Když Semité ve

třetím tisícletí př. Kristem pano-
vali v Babylonu, byly ještě hym-
ny, žalmy, kouzla a pod., ale i
královská nařízení a zákony psány
řečí, jakou učenci považují za
čínsko-mongolskou.

THE NORTH-WESTERN LINE.
Výlety! Výlety!
Poloviční cena do
Philadelphia,
Chicago,
Charleston, S. C.,
Cincinnati
a
mnoha jiných míst
The North-Western Line.
Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

OMAHA-CHICAGO
ILLINOIS CENTRAL
CENTRAL
MISSISSIPPI VALLEY
ROUTE
RAILROAD
MINNEAPOLIS
ST. PAUL

The Limited, evening train, and "The Express",
noon train, from Omaha for Chicago.
UNEXCELLED SERVICE
Day train and evening train from Omaha for
Minneapolis and St. Paul.
Ticket agents of connecting lines.
W. H. HALL, Dist. Pass. Agt., Omaha.
A. H. HANCOCK, G. P. & T. A. J. P. MURPHY, A. G. P. & T.
Chicago, Illinois.

Lesetinský kovář.
Před několika lety vydána byla
Praze úctivá výpravná díla Svato-
pluka Cecla, "Lesetinský kovář." Li-
čeno v ní otřímí taby poněmčová-
českých dědin cizozemskými fabrikar-
ty a věřá láška lidu českého i řeči
otců svých. Lesetinský kovář, vzor
pravého Cecla, zdoruje snahám
poněmčování a zaplatí vřelý život-
tem, neboť za poněmčovatelství stojí
mnoho rameno "zákona a spravedlnosti".
Báseň, psaná v slohu lehkém a pře-
česlavně zajímavém, spisovala veliký
rozrach. Však ten trval na krátkce
Vláda ji skonfiskovala! Jen něco málo
výstupu před konfiskací rozprodáných
přišlo mezi lid. Jsouce přesvědčení,
že přijdem vstříc přání každého milo-
vníka uslechtielie četby, vydali jsme se
svolením spisovatele báseň touto
v plném znění konfiskovaného vydání.
A v očekávání tom jsme se nemýlili.
Během pr tří roku rozebráno prvé
vydání, skrovně ovšem a uspořádati jsme
vzdání druhé, v mnohem lepším a do-
konalším úpravě a větším formátě než
bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 88
stranách a prodáváme ji po 25ct. Do
Čech, se zaručujeme, za 50c. z druhého
vydání (na kniha valně těší) za 65ct.
K dotání za hotové u
Pokrok Zápádu,
Omaha, Neb.

Ochotníkům a milovníkům
divadla.
V knihkupectví Pok. Záp. jsou k do-
stání všechny divadelní spisy, jež vy-
šly tiskem v Čechách a nejsou rozebrá-
ny. Upíný seznam všech spisů zašle
se všem na požádání zdarma. V sez-
na jsou uvedeny všechny kusy dle
svých názvů a při každém je uvedeno,
jaký kus je, kolik jednáni a kolik o-
tvírů vyžaduje. Píšte o seznam pod ad-
resou: Pokrok Zápádu,
Omaha, Neb.